

Ђачко перо

Лист ученика и наставника
ОШ „Сава Шумановић”
Ердевик
Број 15 - год. XIV - мај 2012.

НАША СРЦА КУЦАЈУ У ИСТОМ РИТМУ

Анђелка Кузмић, III-1

ДЕЧИЈИ ГЛАС

Реч насиље је и сама груба и нимало топла. Када је изговорим, осећам се некако непријатно и ту негде, у срцу ме заболи.

Потребно је увек помислити шта је узрок насиљу? Шта је неког натерало да постане насилан? Не могу, а да се не запитам. Онда помислим и на оне који трпе. Помислим како је то бити запостављен, одбачен, понижен. И зато никада и никога не треба злоупотребити на било који начин. Апелујем на све људе овога света да хране децу саветима да не буду насилна! Чему насиље, кад постоји толико лепих речи и начина да се дође до неког циља.

Другари, волимо се, дружимо, певајмо, играјмо, али на начин да никога не угрожавамо. Покажимо својим примером и млађима и старијима. Удружимо се и напаравимо велико срце које воли, а не ствара мржњу. Викнимо углас- Спречимо вршњачко насиље!

Нека се наш глас далеко чује!

Александра Сремчић, V-1

ЗАЈЕДНО СМО ЈАЧИ

Животни пут изгледа лак, али је веома тежак и присут трњем. Дохватити сунце, звездама обасјати пут је моја жеља... жеља свих нас.

Визија будућности постоји у мојој глави, остварити је нећу лако, али уз помоћ другова и мог залагања успех је загарантован. Наша, дечја, срца потпуно су једнака, ма на ком континенту или земљи ми живели. Дискриминација, боја коже, очију, разлике које постоје међу нама не треба да буду препрека, већ оно што нас спаја. То нас чини јединственима. Један пут је пред свима нама и разлике на том путу не постоје. Сви имамо исти циљ. Обесхрабрује ме чињеница да је све више неправде према деци и да је све већа мржња у свету. Неке ствари не разумем. Немам снаге да запливам у тој хладној води, а да се не удавим. Борићу се са тобом, црни, жути и бели друже. Борићу се са свом децом на свету јер смо једно и срца нам куцају једнако, истим ритмом. Није изазов пред животном неправдом ћутати, нарочито када је дете у питању. Изазов је супротставити се томе, олакшати сваком детету пут и избор. Драги пријатељи, истински разумем ваш поглед и оно што ми ваша осећања говоре. Пренесимо и другима нашу поруку!

Знам да су нам жеље исте, путеви различити, али воде ка јединственом, нашем циљу. Ухватимо се за руке, заједно смо јачи! Кренимо напред да прескочимо све препреке јер разлике међу нама не постоје!

Вања Гавриловић, VIII-2

„У РАЗЛИКАМА ЈЕ НАША СЛИЧНОСТ“

У разликама је наша сличност,
Није важна боја косе,
Важна је твоја личност.

Тако и када одбојку играш,
Није битна руке боја,
Него победа да буде твоја!

Очи смеђе, црне или плаве
Није битно,
Важно да су праве.

Када те погледају
Да пробуде срећу
И учине твоју личност већу.

И ако имаш још протезу или наочаре
Тада си тек леп, веруј у њих
Јер они те не кваре.

У разликама је наша сличност
Није важна боја косе,
Важна је твоја личност.

Тања Ђерчан, VII-2

ПОД ИСТИМ НЕБОМ

Разлике нису важне
Кажем вам, све су лажне!

Другарица моја мила,
Друге вере се родила.

Очи плаве, она има,
А ја браон, виша сила!

Висока је другарица,
Ја малена, сиротица...

Ал' кад се смејем,
Смејемо се заједно,

Ал' кад плачем,
Плачемо заједно...

Разлика се тада брише,
Разлика се тада крије,
Исто небо над нама се вије.

Теодора Арсенијевић, V-1

Соња Кузић, V-1

ЕКОЛОШКИ ДВОГЛЕД

ЗАШТИТИМО ДРВЕЋЕ, РЕКЕ И ПТИЦЕ

Кроз долину река тече,
Свако вече.
Поред реке дрво мало,
На дрвету птица мила.
Од њене песме
Буја и расте околина.

Природа нам лепоту даје
Све у њој је срећно.
И баш као и ми,
Жели да буде дуговечно.

Дрвеће, реке и птице
Красе нашу околину.
Па зашто да дозволимо
Да нам они угину?

Пренесимо свима, ову песму малу
Да чувају реку, птицу и ливаду.
Да сва наша поколења уживају
У природи и у здрављу.

Милан Манојловић, III-1

Борислав Петаковић, IV-3

ДАН ПЛАНЕТЕ ЗЕМЉЕ

Више ништа није као пре
Шта то радите људи, бре?

Нестаће нам вода сва
Свуда ће се проширити пустиња.

Заштитимо планету ову
Јер никада нећемо добити нову.

Сваки писац ће престати да пише
Јер неће имати шта да дише.

Стално падају киселе кише
И лепих биљака нема више.

Човек сваки треба планету да чува
Чак и сада, када ветар злобе све јаче дува.

Немања Стојшић и Дарко Поважан, VIII-1

НАША ПЛАНЕТА

Земља, плави бисер у Сунчевом систему. Планета која нам даје будућност. Јединствена по свему-саставу, путањи, удаљености од звезда које нас ноћу успављују. Родили су се неки нови људи, посматрали, градили, записивали, рушили... открићима није крај.

Стављам еколошке наочаре и посматрам тај јединствени сјај, облик, сигурност. Колико сам јој само захвална, али ми, људи, толико грешимо уништавајући ову лепоту коју нам је пружила. Колико је година, деценија требало за све? Стварање фабрика, уништавање шума, загађивање вода... Човек мисли само на себе и постаје суров. Кроз своје наочаре видим баште препуне цвећа, шуме украшене зеленим омотачем, веселе птице. У стварности није тако. Зар можемо то дозволити? Нашу планету не разумемо довољно, не поштујемо је. Хајде да се потрудимо да јој вратимо стари сјај, да је украсимо прелепим бојама. Колико помажемо њој, толико дајемо и себи јер од тога зависи наш живот. Недавно обележен Дан планете Земље нас подсећа на то колико је угрожена природа, колико је човек немаран, колико нам је опасност близу. Опет се питам да ли је један дан довољан да нам подигне свест о значају свих ових питања. Наравно да није!

Сваки појединац сноси одговорност и може да направи промену. Заједно смо још јачи! „Нека буду само мирни и весели дани у будућности за наш лепо васионски брод земљу која наставља да се окреће и кружи у васиони са његовим топлим и ломљивим товаром ведрога живота“.

Марина Јелачић, VIII-2

ЗДРАВА ХРАНА

Најлепши је млади лук,
Онда иде бели лук,
Затим следи црни лук,
Па тек онда празилук.

Породица то је права,
Уз њу сва су деца здрава.

Ако хоћеш да будеш јак,
Велики и снажан као цин,
Кажу мами када питу прави
Да уместо сира спанаћ стави.

Децо, ако нисте знали,
Тако ћете увек бити здрави!

Бојан Манојловић, III-1

Slovenské perličky

Moja mama

Každé dieťa na svete má mamu.

Moja mama má modré oči a hnedé vlasy. Nízka je. Volá sa Vierka a má 36 rokov. Ona ľúbi každé dieťa. Vôči mne sa správa veľmi pekne. Veľmi sa usiluje pre mňa a varí mi obed, ktorý mi chutí. Ale nemôže mi stále robiť jedlá, ktoré ja ľúbim, lebo má ešte dve dcéry. Tak musím jesť čo uvarí, aby som ju neurazila. Aj ja sa voči mojej mame správam veľmi pekne. Veľmi ľúbim svoju mamu, ako medvedíka. Ak sa mi niečo stane mama je hneď tu, pri mne. Pomáham jej v záhrade a spolu robíme sladké koláče.

Myslím si, že by ani jedna iná mama nebojovala takto pre mňa, ako moja.

Ivana Zorňanová II,

Timea Slavik, V-2

Moja cesta na Mesiac

Posledného dňa v škole čítali sme text o ceste na Mesiac. To sa mi zapáčilo a jednoducho som bola zvedavá ako je tam.

Vyrozprávala som to mojim kamarátom, aj im sa zachcelo cestovať na Mesiac. Na cestu sme si schystali asi päť chladničiek a pobrali sa do rakety. Ale čo! Nemali sme palivo. A museli sme doložiť ešte. Napokon, naštartovali sme. Cesta bola dlhá, až nám zmizlo palivo. Kde ho nájdeme teraz uprostred vesmíru, kde? Aké šťastie! – našli sme benzínové čerpadlo. Keď sme pricestovali na Mesiac, blúdili sme. A boli sme už hladní. Sále zjedol jeden chlebiček, a ja som bola vinná, nepovedala som mu, že je pokazený. Zmenil sa. Mal uši ako tanier, nos ako mrkva. Pomohol mu jeden mimozemšťan. Vypil trochu čaju a už tu bol náš Sále. Dali nám i čarovného paliva, trvalo nám celú cestu. Zbalili nám i neobyčajný syr.

Keď sme prišli do školy, vyrozprávali sme ostatným. A neuverili nám. Zrazu som skríkla: „Vidíte tento čudný syr? Pozrite sa na Mesiac, či z neho niečo nechýba!“

Emilia Jana Pálešová V,

Sestrinská a bratská láska

Keď počujem slovo sestra, na rozum mi padne láska, pokoj a ešte veľa takých slov.

Mám staršiu sestru, ktorá sa volá Ljiljana. Má dvadsať rokov. Je staršia odo mňa o ôsem rokov. Ona je nie mojou sestrou po otcovi, ale ja ju veľmi chcem. Dovedna bývame. Niekedy sa povádime, ale sa chytro aj pomierime. Keď ona niekde odíde na pár dní veľmi mi chýba. Pekne sa zhodujeme a jedna druhej pomáhame. Spolu pečieme koláče, chodievame ku jazeru sa kúpať. Keď mama vidí, ako sa mi pekne zhodujeme, jasá od radosti. Často chodievame ku starej mame. Tam pomáhame a dostaneme čokoládu. Ljilja mi vždy pomôže, keď niečo neviem. Tohto roku za moje narodeniny mi spravila tortu a bola som veľmi šťastná. Darček mi nekúpila, ale pekne slovo stačilo.

Veľmi som šťastná, že mám staršiu sestru. A ešte šťastnejšia by som bola, keby som mala mladšieho bračeka. Nech sa mám s kým hrať.

Anná Rybárová VI,

Jesenné obrazy

Po teplých prázdninách nám prichádza pekná, žltá jeseň.

Jeseň prináša žlté listy. Lastovičky sa pomaly chystajú na juh do teplejších krajov. Ako sa živočíchy chystajú na zimu, tak si aj ľudia chystajú zimné pokrmy. Začína sa zberať kukurica, seje sa pšenica, vo vinohradoch sa oberá hrozno a v ovocných sadoch sa oberajú jablká, hrušky, slivky. Tým sa končia poľnohospodárske práce. Žiakom sa začína nový školský rok. V mojom kraji je najkrajší erdevický park preto, že sú tam zlaté listy a krásne stromy. Keď listy spadnú, z diaľky to vyzerá ako zlatý koberec. A ja si niekedy zaželám, aby som sa stál maliarom, lebo keď sa pozriem na jesenné stromy chcel by som ich namaľovať.

Jeseň sa mi veľmi páči, lebo so sebou prináša zlaté listy a ľudom podáva úrodné plody.

Ivan Mrva IV,

V rozličnostiach je naša podobnosť

Všetci ľudia na svete sú rozliční a toľko, koľko majú rozličností, toľko je aj podobností. Ja som šťastná, že sa líšim od iných ľudí z druhých dedín alebo štátov. V druhých štátoch sa rozlične stravujú ako my, rozprávajú iným jazykom...

Keby som ja bola rovnaká ako moji kamaráti to by ani pani učiteľke nebolo zaujímavé. Keď sa deti hrajú, je zaujímavé preto, že sú rozličné a keby boli podobné, hrali by sa iba rovnaké hry. Keď k nám prvý deň prišli prváci, oni boli veľmi zaujímaví preto, že boli rozliční. Tak ani dva paláce nie sú rovnaké, ani dva oblaky a tak tiež ani dve pani učiteľky.

Všetci moji kamaráti majú rozličné oči, jeden má zelené, druhý hnedé a tretí modré. Líšim sa od nich tým, že na iný spôsob rozmýšľam, píšem, čítam, inej farby mám oči, vlasy a celkom inak vyzerám.

Preto všetci vstaňte, otvorte svoje oči a nikdy nehoďte, že ste lepší ako iní ľudia, lebo v rozdieloch je naša podobnosť a krása.

Vaňa Mocková IV2 Odmenená práca

Daniela Šerfezova, III-2

ДУХОВНИ ТРЕПТАЈИ

ПРЕД ИКОНОМ СВЕТОГ САВЕ

Лаганим кораком, достојанствено, прилазим црквеним вратима. У души осећам мир. Склапам руке и молим се Богу. У рукама ми почива крст, спуштам благи пољубац на њега.

Улазим у цркву. Око мене је тихо, спокојно. Спокој ми пружају иконе које красе зидове и олтар цркве. Прилазим свакој од њих, спуштам целив и крстим се. Пажњу ми одвлачи позната икона. Тај поглед ме свакодневно гледа са зида моје учионице. То је поглед љубави, мира, поглед који враћа снагу и веру у боље сутра. Ова икона ми много значи. Гледајући у њу, видим прошлост, своје претке, садашњост, али и будућност. Кроз један поглед видим живот какав би требао да буде.

Тргнем се и погледам око себе. Обасјала ме је непозната светлост. Светлост с ореола мени драгог свеца која ми шаље поруке како треба ходити кроз живот. Склопила сам руке и тихо изговорила: „Свети Саво, молим ти се за мир, благостање и срећу“.

Још једном сам се подсетила да је Свети Сава последњи браник српског духовног бића. Све што је настало после ослонило се на њега као на поуздан и чврст темељ од кога све почиње.

Богдана Вукадиновић, VIII-2

„ДОБРО СЕ ДОБРИМ ВРАЋА“

Треба чинити добро и оно ће ти се сигурно вратити! Покушај, видећеш да је тако.

Ако имаш прилику да некоме помогнеш, онда треба то и да урадиш. Увек имај на уму да не постоји ништа лоше у томе. Када некоме помогнемо, осећамо се самоувереније и срећније јер знамо да смо много учинили. Наше мало, некоме значи све. Уколико учинимо велико дело, вратиће нам се кад-тад. Уколико, ипак, чинимо лоше ствари, и оне се враћају истом мером. Има много људи који злоупотребе нечију доброту. И мисле да ће добро проћи иако никада добро нису поступили. То не можемо очекивати ако и сами тако не поступамо.

Чини добро на сваком кораку, сваки дан и буди сигуран да ће ти се на исти начин и вратити!

Моника Рошка, VIII-2

„ЧИСТ ОБРАЗ ЗЛАТА ВРЕДИ“

Познато је од давнина да је народ имао различитих искустава и да је најбоље када учи на својим грешкама. Отуда и настају народне пословице које садрже мудрост, али и путоказ како треба у животу поступати.

Данас је живот много тежак, једноставно нема правила како преживети. Оно што је потребно да имамо су вера и поштовање према Богу. На веру не смемо да заборавимо ни у најтежим тренуцима. Нажалост, неки је се само тада и сете. Да бисмо остали човек којег други цене неопходно је да поштујемо себе, да смо доследни својим ставовима, да ценимо своју веру, и изнад свега, да верујемо у Бога. Морамо знати како да одолимо свим искушењима која нам данас стоје на путу. А то једино можемо ако нам је образ чист, ако га красе поштење, честитост и достојанство. Боље бити и поштен у сиромаштву, него у богатству без поштења.

Зато, никада не смемо дозволити да својим поступцима укаљамо образ, да погазимо своју реч, веру, ставове... „За образ све, образ ни за шта!“

Бојана Субашић, VIII-1

ВЕРА, ЉУБАВ И НАДА

Три речи које нас воде кроз живот су вера, љубав и нада. Да њих нема, не бисмо имали чему да тежимо. Живот би био празан, пуст, бесмислен...

Увек треба живети у уверењу да бољи дани долазе, треба се надати. Да бисмо имали веру и наду, треба да гајимо неизмерну љубав према свету који нас окружује. Једино тако се смејемо и радујемо новом дану, свакој особи која наш живот чини лепшим. Верујем да пријатељство прелази у љубав. Убеђен сам да она побеђује све препреке, да помоћу ње лакше остварујемо своје жеље и снове. Потом следи вера у себе. За будућност су ти довољне вера, нада и љубав, друго ти не треба! Оне ће ти бити водиље на путу који је пред тобом. Никад не сумњај у људе које волиш и који те усрећују. Веруј у топле, брижне очи родитеља, љубав пријатеља!

Корачај уздигнуте главе, радуј се животу, веруј да нада увек постоји, макар и мала. То је све што ти треба за боље сутра!

Владимир Томан, VIII-2

ЛИЦЕ ЉУБАВИ

Трептаји увек постоје, осећања су стално присутна, њих не можемо избећи. У природи сваког човека је да гаји нежна, топла осећања и да их исказује на различите начине. Често она прерастају у љубав, у нешто много веће и то нам пружа срећу, мир и осећај задовољства, али и жељу да нам љубав буде узвраћена.

Многе су дефиниције љубави и свако је доживљава на свој начин, али је потребна свакоме од нас као лек за душу. Исказујемо је на различите начине, понекад можда и несвакидашње. Постоје људи који тешко исказују осећања, они који се суздржавају од емоција, вероватно, из страха да им неће бити враћена истом мером. Ипак, постоје и они који због тога све жртвују, дају себе, труде се више и боље. Волети значи живети пуним плућима, волети живот, али и све оне ситнице које га чине. Тек када то осетимо, пронашли смо свој душевни мир.

Иако свако воли на свој начин, љубав треба да живи јер нам даје стабилност и темеље постојања. Смирујући се у таквом свету, престајемо да мрзимо, да будемо огорчени и себични. Не треба да заборавимо да је љубав живот!

Александар Малић, VIII-1

Рад у позadini Марија Делић, VIII-2

ЂАЧКИ ДАНИ РАЗИГРАНИ

Бернадет Српски, VIII-2

ЗАМИШЉАМ СЕБЕ У УЛОЗИ НАСТАВНИКА

Коначно сам дипломирао! После много година, мој труд се исплатио. Одмах ћу да конкуришем за посао.

Нестрпљиво сам чекао одговор. Јавио сам се, а у ушима је одзвањала реченица да сам примљен! Био сам веома срећан. Дани су ми постали све дужи. Дошао сам у школу први пут као наставник. Када сам стао испред учионице, колена су почела да ми се тресу. Ушао сам у разред, нико од ученика ме није ни приметио. Лупио сам дневником о сто. Деца су ме само погледала и убрзо наставила са својом причом. Предавао сам из часа у час, али је ситуација била слична. Само један ученик ме је, с времена на време слушао и понекад би записао оно што причам. Дошао је први контролни задатак, а успех мојих ученика био је поражавајући. Највише је било негативних оцена. Убрзо је дошло и тромесечје, а ђаци су се надали да ћу им поклонити двојке. Остао сам доследан свом ставу. Ником нисам поклатио оцену, напротив, морали су да је заслуже. Након тога, сва деца су почела да ме слушају. И што је најважније, постали смо другови. На самом крају школске године успех мог одељења био је одличан. Успео сам да научим децу да је знање најважније. Звали су ме најбољим наставником математике.

Зато, немој никада да станеш на пола пута. Ако ти не иде, потруди се још више јер увек можеш боље.

Стефан Марчок, V-2

НА КРАЈУ ШКОЛСКОГ ПУТА

Сећам се као да је јуче било. Мали, преплашени, седели смо у школским клупама и чекали наш први састанак са учитељицом.

На нашим лицима се могао познати страх, али и знатижеља како ће нам бити у школи, да ли ће нам се уопште свидети та зграда. Учење слова, бројева, читање песмица, одговарања и контролни задаци- све ће нам остати урезано дубоко у срцу. Сада смо пред вратима будућности, многа искуства, овде стечена, помоћи ће нам у наставку школовања. Пријатељи које смо стекли бескрајно ће нам значити. Пред очима ми је слика моје генерације. Сећа ме на сваки дан са њима проведен, екскурзије и несташлуке, смех и сузе... Већ ми све недостаје, а још није крај. Знам да ће ми фалити сам улазак у учионицу, приче о томе шта смо учили, свађе које се завршавају помирењем. Тужна сам при самој помисли да више нећу шетати овим ходницима, седети у омиљеним ђачким клупама, трчати на игралишту које толико волим. Признајем да ће ми недостајати и наставници. Сваки од њих нас је, сигурно, научио нечему што се не заборавља.

Дани пролазе, веома брзо ћемо стићи на циљ стазе коју смо отпочели пре осам година. Мислила сам да ће дуго трајати, а у ствари прошло је попут муње. Настављам својим путем, али велики део свог живота остављам у овој школи.

Јована Илић, VIII-1

НА ПОЧЕТКУ ЈОШ ЈЕДНЕ СТАЗЕ ДУГЕ ГОДИНУ ДАНА

Поново смо на почетку. Стојимо на старту, ко зна колико дуге и захтевне трке. Та стаза има крај, али до њега није лако стићи.

То није обична стаза јер нас скроз, до самог циља, прате све ђачке, ноћне море. Као када сањамо да нас јуре чудовишта, тако нас јуре страшне дебеле књиге, свеске, гумице и оловке на челу са наставницима који нам црпе снагу, али и помажу да лакше савладамо све препреке. Једну такву трку називамо школа. Када почне, сви жељно ишчекујемо циљ, на који, иако журимо, увек стигнемо у јуну.

Наша неспремност, сва та неизвесност, а често и наша лењост, чине школску стазу тешком и напорном. Али, ипак, школа није чудовиште које нам ништа не опрашта и које тера ђаке само да уче. Школа је као велика кућа у којој се ђаци заједно играју, помажу једни другима и одрастају прелазећи све теже и теже препреке. Таква школска стаза, дугачка као змија, одржава се сваке године.

Почиње првог септембра, а крај јој се назире почетком лета. У њу ђаци уђу са неизвесношћу и страхом, а изађу пуни знања и искуства.

Не треба се бојати школе, није све тако страшно и нико се није родио са свим знањем света. Због тога и идемо у школу, како бисмо једног дана постали прави људи. И док корачамо овом стазом, треба да смо срећни јер је препешачимо, а да се ни не окренемо. И пословица каже: „Од колевке па до гроба најлепше ђачко доба“.

Милена Станковић, VII-2

У ЂАЧКОЈ КЛУПИ

Није било тако давно, још увек се сећам свог првог уласка у школу. Држећи маму за руку, плашљиво сам ушла у учионицу где су били и моји другари. Сећам се уплашених погледа, очију пуних суза, па затим пуштања маминих руку и почетка нашег дружења.

Када смо пошли у први разред, добили смо учитељицу и врло брзо су кренули дани учења и писања домаћих задатака. Заволела сам школску клупу. Сваким даном ми је откривала нешто ново. Школски дани су ми, уз њу, постајали лепши и дужи, а другарства чвршћа. Тако су пролетеле четири године и сада сам пети разред. Опет ме је сачекала моја ђачка клупа. Она нас све још увек веже. Дивни тренуци које проводимо остаће урезани дубоко у мени, а она ће сачувати све наше тајне. Клупа је претрпела и преписивања, сакривања књига, урезивања имена, симпатије и љубави...

Хвала мојој ђачкој клупи што чува успомене све ове године. Надам се да ће заувек остати верни пријатељ и да никоме неће одати моје мале тајне.

Ивана
Тодоровић, V-2

ДЕЧЈИ СВЕТ

Ми смо деца овог света
Са пуно разлика,
Цела биће наша планета
И биће пуно празника.

Љубав деца шире,
Нека се пева и плеше
Кроз живот се учи,
Чак и када се греши.

Цвеће ће да мирише,
Природа да се буди,
Јер се деца играју
Сложније, него одрасли људи.

У наш дечји свет
Нек' уђе свако
Леп као цвет,
Наш глас ће се чути
ЈАААКО!

Сања Шимић, V-1

Тања Зорњан, VIII-2

БАЧКИ ДАНИ РАЗИГРАНИ

Тамара Медош, VI-2

МОЈА ЗВЕЗДА

Лежим на мекој трави
И чујем скоро сваки звук
Слушам како причају мрави
Док излази месец жут.

И гледам, гледам
Тамо далеко
У васиони снова, можда,
Постоји тајна нова.

Тамо горе где су густи облаци
Уморни од преплитања
Тражим само бар један знак
До свитања.

Тражим само један трачак
Жуте светлости
Тог бескрајног осећања
Среће и нежности.

И питам се хоћу ли је наћи
Да јој кажем како желим
Пут ка вечитој срећи
Пронаћи...

А можда, добро не видим
Магла је то густа
Можда, та звезда не постоји
И све је само прича пушта.

Андреа Бајур, VII-2

Милица Ширадовић, III-1

„СВЕТ ЈЕ ЛЕП КАДА САЊАМО“

Линија између сна и јаве веома је танка и ја је често прекорачим. С времена на време ушущкам се удобно у фотељу и препустим се чарима снова. Затворим очи и за тренутак сам на другој страни.

Лепо ми је тамо. Имам цео свет на длану, а тај свет је тако идеалан. Сањам о томе да бриге нестану. Тешко је живети када ти туга зачара живот. Зато, бар у својој машти, живим га на посебан начин. Маштам о томе да сви људи живе у миру и слози. Свет је постао као црна рупа, усисава све што му се нађе на путу. Потребно је ту рупу затворити. Стога, желим да се пронађе лек за све, до сада, неизлечиве болести. Деци су потребни смех и шаренило. Детињство треба да је безбрижно. Сањам да се никоме не ускраћује оно што му припада. Маштам и о томе да се неке ствари нису никада ни десиле. Да живот није тако суров према мени. Желим да се сви заједно смејемо животу без разлике.

И тако, само одједном, се тргнем. Све ово је само моја жеља. Искрено се надам да неће остати на томе. Надам се, свете, да ћеш се и ти заједно са мном потрудити да један делић мојих снова постане стварност. Надам се да ћеш остварити мој недосањани сан.

Дајана Крижанић, VIII-1

ПРОЛЕЋЕ ЈЕ СТИГЛО

Рано ујутру стигло је пролеће.
Цвеће је почело да се буди,
Дрвеће да листа и
Све је почело да блиста.

Пролеће је стигло
И сво цвеће се уздигло!

Пчелица зујка и скаче са цвета на цвет
Сакупља прах за мед.
Животиње живнуле, прошлост
И тугу са себе скинуле.

Пролеће је стигло
И сво цвеће се уздигло!

Зима је прошла, топлота дошла.
Сунце се смеје и све више греје.
Сија све јаче и више не плаче.

Пролеће је стигло
И сво цвеће се уздигло!

Звонимир Сарваш, III-3

Јелена Перић, VII-2

КАКО ЈЕ НАСТАЛА ДУГА

Сматрам да сам још мали и да са својих једанаест година не знам како је настало ведро и плаво небо и шарена дуга.

Некада давно, постојала су два брата. Један се звао Плавко, а други Облачко. Они су били синови Хере- богиње неба и Зевса- бога муње и грома. Када су дечасти одрасли, Хера је одлучила да их ожени. Облачко је био веома срећан што ће се коначно оженити. Плавко то није желео. Облачко је нашао девојку Жућку. Направили су велику свадбу којој су присуствовале важне личности и велики број богова. Плавко није присуствовао свадби јер је био огорчен и љубоморан. Одлучио је да остатак живота проведе сам, далеко од своје породице. Облачко и Жућка су родили много деце која су се звала: Зеленко, Црвенко, Плавко и Белко. Деца су била нераздвојна до краја живота. Тако је настала бескрајна, дивна и бајна дуга која и данас постоји.

Дуга је нешто најлепше што се може дочарати веселим очима. Она у наша срца досељава топлину и срећу. За мене је дуга најлепше и највеће биће које се огледа у мојим очима.

Саша Медош, V-1

ЛЕКСИКОН

Дечја недеља

Прву недељу октобра посветили смо најмлађима обележивши Дечју недељу. Тих пет дана провели смо у игри, забављању, али и веселом учењу. Заједно смо се подсетили дечјих права, осликавали и улепшавали игралиште школе. Поред часова у природи, ученици еколошке секције организовали су акцију под називом Очистимо нашу средину. Дечју недељу смо затворили ђачким вашаром и даном науке. Научили смо да је свако дете посебно, јер је личност за себе и да разлике нису казне, већ да је у њима наша сличност.

Сунчана јесен животиња

Топле и меке руке и велика срца наших бака и дека су и ове године допринели одржавању традиционалне манифестације Бакин колач у нашој школи.

Добронамерне руке пуне савета показале су унукама како се плете и везе, како се оживљавају стара умећа на прелу у холу наше школе. Заједничким трудом настале су рукотворине које су током месеца новембра красиле један кутак школе. Изложба је допунила богат програм Бакиног колача на коме су ученици млађих разреда глумили, играли, рецитовали и певали. Као награда за овај велики труд, уследила је част- баке су послужиле колаче које су саме направиле.

Семинари и предавања

- Крајем августа наставници наше школе обогатили су своја знања након семинара „Читањем и писањем до критичког мишљења“
- Крајем септембра одржано је предавање за петак *Безбедно дејство*
- Почетком децембра организовано је предавање о ХИВ-вирусу и трговини људима
- У априлу смо слушали предавање о опасностима и штетности пожара захваљујући ватрогасцима из ДВД-а Шид

„Школа без насиља“

Свакодневним активностима попут часова са превентивним садржајима, креирањем паноа у холу школе и едукативним радионицама на часовима доказујемо да се насиље увек може превазићи лепом реџу. Ове школске године ВТ је улепшао и оплеменио зид школе, те нас на тај начин подсетио на значај позитивних и племенитих особина. Награда за наш рад је, свакако, сертификат Пројекта „Школа без насиља“ који је наша школа добила 28. новембра чиме је потврђено да смо безбедна и подстицајна средина за све.

„Чинимо мале радостиња иуиу до велике среће“

Иако је пројекат завршен, ми настављамо са нашим радом. Свакодневно указујемо на лепоте које чине разлике међу свима нама. Крај првог полугодишта обележен је луткарском представом „Храбри оловни војник“, као и новогодишњом атмосфером и посетом Деда Мраза који је свима измаио осмехе на лице. Средином марта мали глумци наше школе имали су част да учествују на првој Смотри луткарских представа одржаној у Ветернику којој су присуствовале и друге школе укључене у ДИЛС пројекат. Сваки учесник је добио захвалницу чиме смо још једном потврдили да нам срца куцају у истом ритму.

ДОГАЂАЊА

Дружење са њознајћима

У априлу месецу библиотеку је посетила Виолета Бабић, ауторка: „Књиге за девојке и њихове момке“, „Бележнице за сваку девојчицу“, „Књиге за сваку девојчицу“ и „Књиге за сваког дечака“. Тим поводом у библиотеци је отворена и продајна изложба књига Креативног центра. Ученици су имали прилику да се друже са ауторком и сазнају нешто више о томе како се постаје писац.

Ми у улози домаћина

Ове школске године, као модел школа, отворили смо врата другим школама које су желеле да размене знања и искуства са нама, те да обогате своју праксу вођени нашим примерима. Посетиле су нас школе из Тополе, Шапца, Јунковаца и Глушаца.

Такође, били смо домаћини општинског такмичења из страних језика у марту, као и окружног такмичења из словачког језика у априлу.

Екскурзије и рекреативна настава

- Током јула ученица Тања Зорњан посетила је Словачку- Банатску Бистрицу. Ова посета је награда за висок пласман на републичком такмичењу. Тања је истакла како је том приликом упознала историју Словачке и њене природне лепоте. Поред ње, са наставницом Руженком Ђурић, тамо је боравило седам ученика наше школе.
- Ученици млађих разреда током рекреативне наставе посетили су Крупањ, где су провели незаборавну недељу.
- Први и други разреди обишли су знаменитости Новог Сада и Сремске Каменице, а трећаци и четвртаци су имали прилике да у уживају у лепотама Београда.
- Ученици петих разреда су на једнодневnoj екскурзији посетили Тршић.
- Шестаци и седмаци су током дводневне екскурзије обишли Авалски торањ у Београду, упознали се са лепотама Јагодине, те манастира Покајнице, Копорина, Манасије и Раванице.
- Осмаци су понели прегршт прелепих утисака и незаборавних тренутака након што су приликом тродневне екскурзије обишли Врњачку Бању, Аранђеловац, Крагујевац, те манастир Жичу.

Светосавска академија

Традиционално, 27. јануара обележена је школска слава „Свети Сава“. Вођени овогодишњим мотом „Свети Сава- храм народа нашег“ централно место у нашем програму посветили смо породици и њеном опстанку као божјој заједници, а нарочито саборном духовном догађају- слави. Ученици су нас пригодним програмом подсетили да је суштина православног васпитања у томе да родитељи, пре свега, васпитавају себе хранећи свој дух, душу и тело. Дан раније школска слава обележена је у подручним школама, Лјуби и Бингули.

И ове године смо имали разлога за двоструко славље будући да је Светосавска награда отишла у руке ученици VIII-2 Тањи Зорњан и наставници географије Радмили Лукић.

БАЧКИ ДАНИ РАЗИГРАНИ

Валентина Шаготлић, II-4

СЕСТРИНСКА И БРАТСКА ЛЈУБАВ

Сестринска љубав много значи. Говори нам да идемо, успешно и упорно, да је ту за нас, да нам је потпора.

Моја сестра је врло пажљива и права је сестра. Увек је ту да ми пружи помоћ, усмери ме на прави пут. Њу не бих мењала ни за шта на свету. Нас две смо у свему заједно- у радости, срећи, туги, проблемима, несташлуцима... Делимо тајне, једна другу саветујемо. Идемо заједно и на тренинге, а када имамо утакмицу, једна другу охрабрујемо. Довољно је да ме моја сека погледа својим озареним очима и да ми се насмеје. У том погледу и осмеху видим много тога, читам јој мисли, а она ми тако улепшава дан.

Мало би било да кажем да ми значи највише на свету и да сам пресрећна што је баш моја сестра. „Било када, било где, она је за мене све!“

Ана Делић, VI-2

ЛЈУБАВ

Љубав је нежна,
Љубав је красна,
Љубав је тајна,
Љубав је страсна.

Љубав је као цвет у коси
Свуда је с тобом,
А ветар је носи.

Љубав је кад се воли,
Али понекад може и да боли.

Гласам за љубав
Јер ми је она све
Не могу да живим без ње.

Анастасија Ђорђевић, IV-1

БАКА И ДЕКА

Они су звезде са неба
Које су ту када нам нешто треба-
Они су део мог срца и моје душе
И чаробњаци који све проблеме
руше.

Њихова љубав је јака
Јер су они моји дека и бака.

Бака и дека су стари, али снажни
За мој живот они су веома важни.

Јована Цвијић, IV-1

Милица Ђорђевић, VIII-1

Маша Дринић, I-1

МОЈА МАМА

Свако дете има своју маму и сваком је она најдража и најлепша на свету. И мени је моја мама најлепша.

Моја мама је висока. Руке су јој меке и нежне. Има лепе сјајне очи. Поглед јој је благ, топао и мио. Често ме милује и мази. Помаже ми да се обучем и да напишем домаћи задатак, а ја идем у продавницу када треба нешто да јој купим. Често причувам Уну како би мама могла да уради оно што треба.

Маму волим највише на свету!

Вања Анџић, II-3

ЂАЧКИ ДАНИ РАЗИГРАНИ

У СУСРЕТ СЛЕДЕЋОЈ ГОДИНИ

Ближи се и само што није стигла још једна година. На почетку нова, а касније, као и све остале, обична и стара.

Већ сад осећам узбуђење јер је ту, на прагу. Од ове године очекујем много, као и од сваке претходне. Једва чекам да почну да се ређају празници, а потом и други дани који ће ми је учинити незаборавном. Што се тиче дружења, знам да ће бити таква. Једино бих волео да буде боља и у школи. Да донесе промене мени, али и наставницима. Да буду мање захтевни, а предмети лакши. Наредна година је посебна већ самим тим јер је преступна. Ко зна шта ли ми носи?

Не могу да заборавим ни ову, стару годину, која је на измаку. Ипак, све наде и очекивања полажем у нову и веома јој се радујем!

Жарко Шеша, VII-2

Мелита Славик, II-2

„КО ВИСОКО ЛЕТИ, НИСКО ПАДА“

Понекад мислимо да ће нам сва пажња бити поклоњена ако смо превише уздигнути и размажени. Неки од нас ипак схвате своју грешку и поправе се, док увек постоји и друга страна медаље- људи који не увиде шта су радили себи и другима и никада се не промене.

Људи који не признају своје грешке, остају лоше нарави. Никада неће стећи праве пријатеље. Никада на њиховом лицу неће заблистати онај прави и искрени осмех. Осмех пун топлине и љубави, подршке и разумевања. Живот не може да буде леп уколико га не учинимо таквим. Људи са лошом наравом мисле да се све може купити новцем, па чак и оно што је највредније. Олако заборављају да живот чине ситнице, а не материјалне ствари.

Људи, осврните се око себе. Не дозволите себи да полетите у облаке јер ко високо лети увек ниско пада.

Сандра Бућко, VI-1

„ЧОВЕК СЕ ПОТВРЂУЈЕ И У СРЕЋИ И У НЕСРЕЋИ“

Живот, лопта у дејим рукама, лист на ветру. Игра је светлости од јутра до новог свитања, а тако дубоко оставља траг.

Секунде, минуте, сати и дани пролазе полако, нечујно. Уморним ходом подсећају да је дошао завршетак једног квадратића и сва светла пале се за нови који чини исти мозаик. Без нас, он би био обична плоча без сјаја, идеја и топлине. Саставни део сваког живота су две стране, срећа и несрећа. Зато кажемо да се човек потврђује и у једном и у другом. Лако је живети у срећи, али треба знати опстати у несрећи. Она је, ипак, за све нас велика школа из које свако може нешто ново да стекне, да постане богатији за једно животно искуство на путу који прелази.

Никада не знамо шта живот носи. Он је река чије таласе покреће и најмањи вихор. Трудимо се да у тој реци што боље пливамо како бисмо дуже остали на површини. Ни тада не смемо да заборавимо да смо људи без обзира на то да ли смо окружени срећом или несрећом.

Бранислав Живанић, VIII-2

Тамара Банић, VII-1

ЈЕДАН ПУЖ

Био једном један пуж,
Био је баш мали.
Много је волео да пузи
По зеленој трави.
И тако се разболео
Ипред своје куће
Јер је било много вруће.
Пошао је код доктора,
Али је био јако спор
Па је скренуо у дућан
Да купи мотор.

Стефан Славик, II-1

ЗАШТО МЕНЕ НИКО НЕ РАЗУМЕ

Често нас старији не разумеју, мисле да су наше жеље безначајне. Да је у њихово време било другачије, али не схватају да и ми имамо право на своје снове.

Родитељи ме понекад изнервирају око ствари које се њима свиђају, а мени не. Воле да ми одређују када треба да се вратим кући ако негде изађем, шта ћу да купим... Мисле да је данас као што је некад било, да деца не треба да мисле на изласке, шминку, гардеробу, већ само на учење. Школа нам јесте веома битна, али сматрам да је важно и пријатељство. Мама ми често паметује да морам да учим јер нећу моћи да се запослим ако не завршим школу. Тада осећам да ме нико не разуме, да нико не схвата моја осећања и потребе. Желим да живим слободно, онако како ја мислим да треба. Исто тако желим да не грешим у животу.

Поштоваћу мишљења својих родитеља, али исто тако и они треба мене да схвате. Желим да будем оно што јесам- дете!

Драгана Бурсаћ, VII-1

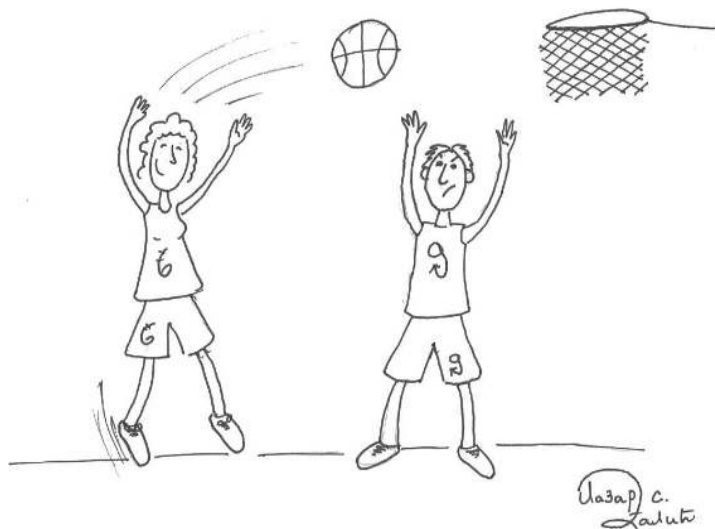
НАШИ УСПЕСИ

ПОНОСНИ смо на све ученике који су и ове године постигли значајне резултате на такмичењима:

- **Српски језик:** Дарко Корда, VII-1 и Андреа Бајур, VII-2, освојили су 2. место на општинском такмичењу.
- **Српски језик као нематерњи:** пласман на републичко такмичење оствариле су Тања Зорњан, VIII-2 (освојила је 1. место на окружном такмичењу), Руженка Ловас, VIII-2 и ученице VII-2 разреда Силвија Белан и Моника Славик.
- **Словачки језик:** регионално такмичење: 1. место Тања Зорњан, VIII-2 и Емилија Јана Палеш, V-2, 2. место Филип Ђурик, VI-2, 3. место Владислав Ухлик, VIII-2. На републичко такмичење пласирали су се Тања Зорњан и Владислав Ухлик.
- **Математика:** Михајло Дрезга, IV-1 освојио је 2. место на општинском и пласман на окружно такмичење.
- **Историја:** Сања Шимић, V-1 и Драгана Добрић, V-2 пласирале су се на регионално такмичење освојивши 3. место на општинском.
- **Географија:** на регионално такмичење пласирали су се ученици VIII-1 Ненад Јелачић и Стефан Пискла (освојивши 2. место на општинском), те Владислав Ухлик, VIII-2 (након што је освојио 1. место на општинском такмичењу).
- **Физика:** 1. место на општинском и пласман на регионално такмичење освојио је Немања Стојшић, VIII-1.
- **Техничко и информатичко образовање:** Бранислав Живанић, VIII-2 пласирао се на окружно такмичење.
- **Рецитатори:** ученица V-2 Тимеа Славик учествовала је на покрајинској смотри рецитатора „Песнице народа мог“ у Сечњу.
- **Фолклорни ансамбл:** школски фолклор са српским играма учешће на општинској смотри, те на зонској смотри у Сремској Митровици, а дечји словачки фолклор наше школе, након учешћа на зонској смотри у Сремској Митровици, пласирао се на покрајинску смотри која ће се одржати у септембру у Врбасу.
- **Прва помоћ:** екипа наше школе освојила је 2. место на општинском такмичењу.

СПОРТСКЕ ВЕСТИ

- На општинском такмичењу у кошарци, које је одржано у Шиду, обе екипе наше школе постигле су запажене резултате будући да су дечасти освојили друго, а девојчице треће место.
- На турниру у фудбалу екипа наше школе славила је освојивши треће место.
- Такмичење у одбојци за нашу екипу, овај пут, остало је без медаље будући да смо се на самом старту сусрели са јаким противником. И поред тога, показали смо шта је тимски дух.
- Ове школске године традиционално је одржан јесењи крос на језеру „Брује“.

Спортски дан

Током школске године неколико пута је организован спортски дан на којем су ученици показали своја умења у екипним спортовима и на нивоу оделења на полигону спретности. Спортски дан је послужио за развијање тимског духа и свест о томе да је битно дружење и учешће, а не само победа.

Награђени радови

Ученици су били успешни и на литерарним и ликовним конкурсима:

„У разликама је наша сличност“

Вања Моцко, IV-2, Милан Манојловић, III-1, Тања Ђерчан, VII-2 и Тања Зорњан, VIII-2 (литерарни)
Анђелка Кузмић, III-1, Анастасија Ђорђевић, IV-1, Сања Шимић и Соња Кулић, V-1 (ликовни конкурс)

Сунчана јесен живота

Милан Манојловић, III-1 (литерарни конкурс)

Мила Ћалић, II-1 и Лазар Ћалић, VII-2 (ликовни конкурс)

Страну уредили: Јована Илић, Дајана Крижанић и Александар Малић, VIII-1

ВАША ПОШТА - НАШИ ОДГОВОРИ

Хвала вам на указаном поверењу. Надамо се да ћете уз нашу помоћ лакше савладати своје дилеме!!!

Драге моје саветнице,

Увек сте ту за нас, а ја, чини ми се, имам проблем који је до сада већина нас имала. Мнооого сам се заљубила у дечака који не иде са мном у разред. На сваком одмору трчим на ходник само да бих га видела. Ипак, све је то безуспешно јер он мене не примећује. А можда и не зна да му се свиђам. Покушала сам неколико пута да му кажем, али се плашим његовог одговора.

Незнанка

Драга заљубљена,

То и није тако велики проблем као што се теби чини. Ти си њему на неки начин већ ставила до знања да ти је симпатичан пошто си рекла да сваки одмор излазиш на ходник како би га видела. Уколико он то до сада није схватио, сам је крив. Пустити да прође мало времена и итуди се да не обраћаш пажњу на њега па ћеш видети како ће се променити. До тада, уживај у лејом времену и дружењу. У сваком случају, он ти је, а не ти!

Гао Бачко перо,

Често ми се дешава да ми другови из разреда сакривају ствари из торбе и онда, када ми затреба књига на часу, не могу да је нађем. Наставници ме онда критикују како не испуњавам своје обавезе, а ја не желим да будем тужибаба и да неког окривљујем. Зато сам се вама обратила за савет!

Забринута

Гао и теби!

Ово што си нам написала је неукусна шала твојих другара из разреда. Они се, вероватно, на тај начин забављају, али свака игра има границе. Уколико то често раде, треба да поразговараш са разредним старешином и да о томе отворено поразговараш на часу. И не брине, нећеш испастити тужибаба јер су они ти који су заборавили на друштво и треба их подсетити шта оно значи!

- Бачко перо -

Здрво!

Мислим да имам велики проблем и да ми нико не може помоћи. Ближи се крај школске године, а будући да завршавам осми разред треба да се одлучим коју школу ћу уписати. Никако не знам шта желим и да ли ће ми се то што упишем допадати и касније.

Осмак

Драги наш,

Савештујемо ти да о томе поразговараш са неким искуснијим родитељима, разредним старешином или педагогом. Иако је крај близу, имаш још времена да размислиш све опције и изабереш најбољу за себе. Битно је да не уписујеш неку школу због друштва или зато што не знаш шта хоћеш. Узми у обзир своја интересовања и могућности, као и радне навике које су веома битне. Такође, добро би било да посетити сајтове школа и погледаш програме на смеровима које нуде. Сигурно постоји нешто што ти добро иде и што више волиш. Не сумњамо да ћеш донети праву одлуку. Верујемо у твој избор!

Драги моји,

Много времена проводим пред рачунаром и у последње време ме боле очи и стално ми сузе. Покушао сам да их у току дана више одмарам, али оне ме и даље боле. Не знам шта да радим, не желим да носим наочаре и зато ништа нисам рекао родитељима.

Рачунар

Драги наш,

Савештујемо ти да хитно кажеш родитељима за свој проблем и да што пре посетити лекара. То не значи да ћеш носити наочаре, можда само добијеш одговарајућу крему и савет од лекара. Чак, и ако будеш морао да носиш наочаре, гледај то са ведрије стране. Данас имаш различитих оквира и облика, те можеш да бираш које желиш, а оне ће те учинити друшачијим и посебним. Што дужи будеш одлајао одлазак код лекара, може ти бити само горе. Сетити се народне пословице која каже да је увек боље сиречити, него лечити.

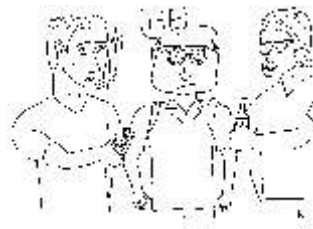
Поздрав!

Имам велико друштво и веома добро се слажемо већ годинама. У последње време другови су почели да ме наговарају да треба да конзумирам алкохол и цигаре када смо заједно јер већина њих то ради. Успешно сам се одбранио неколико пута, али никако да их убедим да ја то не желим. Сада наваљују све чешће. Не желим да се због тога свађам с њима, али мислим да нису у праву.

Друштво

Поздрав и теби,

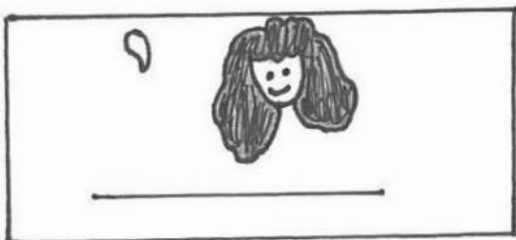
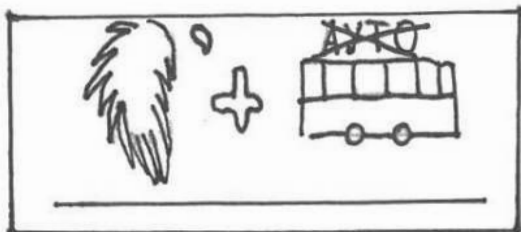
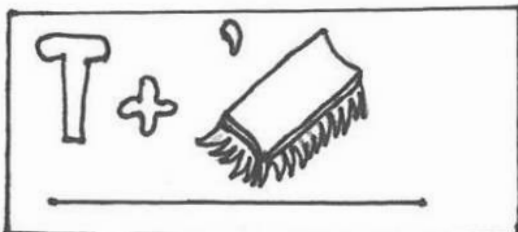
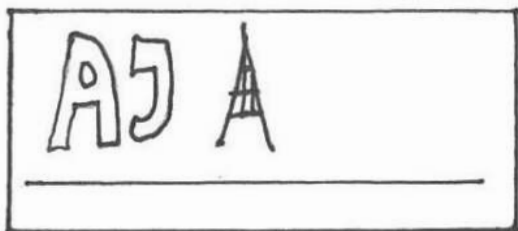
Одмах ти кажемо да они нису у праву, него ти. Немој никако да одустанеш од своје намере, буди доследан себи и не дозволи да те било ко наговори на нешто што је штетно и нездраво. Савештујемо ти да поразговараш са друговима и покушаш да утичеш на њих да ни они не би требали то да раде. Ако се дружити толико дуго, ово не би смео да буде разлог за свађу, већ за заједничко решење. Свакако би било корисније да време проводиш у природи или да се бавиш спортом. У сваком случају, ти не смеш да им поустити!

**Са вама и уз вас, ваше саветнице:
Наташа Требовац и
Милица Ђалић, VIII-1**

ЗАБАВНИК

Реши ребусе:

Школске фразе и изрази:

Родитељски-бал вампира
 Учионица-кућа страве
 Последња клупа-слатки живот
 Почетак наставе-добар дан, туго
 Писмени-не окрећи се, сине
 Недеља-један дан живота
 Школско звоно-спас
 Шаптачи-пријатељи стари, где сте
 Мали одмор-пет минута раја
 Крај распуста-прохујало са вихором

Најлепше мисли

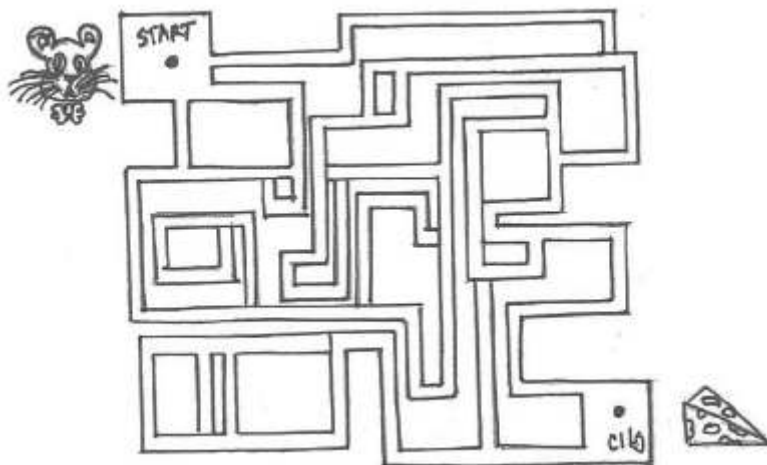
Оно што другима могу да опростим, то и себи могу да дозволим.

Узалуд отварамо очи онима који намерно жмуре.

Сањај оно због чега се сутра вреди будити.

Онај ко уме да слуша, чуће те и када ништа не говориш.

Помози гладном мишићу да пронађе пут до сира!

Бисери ученика и наставника:

Наставница:

„Зашто не смемо да оставимо дрво да се суши на сунцу?“

Ученик: „Ако га оставимо, дехидрираће!“

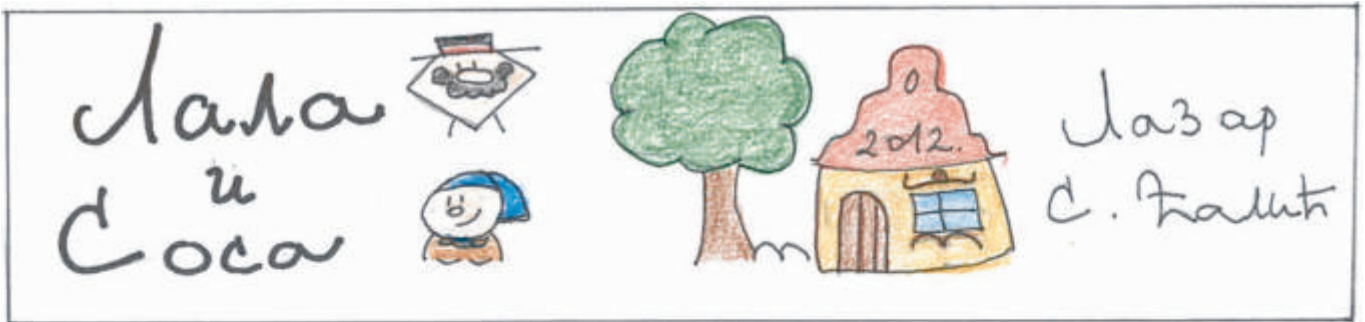
Наставница: „Данас вас оцењујем из оцењивања!“

Пронађи речи са цртежа у осмосмерци:

					5					
О	Л	О	Љ	К	А	П	Е	Т	Џ	
Ђ	Н	Ш	О	Љ	А	С	М	А	А	
Н	А	О	Ч	А	Р	И	Г	Д	Б	
Ц	Ђ	Е	Т	Ц	Л	О	Е	Р	У	
С	Т	О	Е	А	Д	Р	Ж	Ђ	К	
П	И	С	Н	А	К	У	Л	О	А	

Забавник за вас осмислиле ученице VIII-2: Вања Гавриловић и Марина Јелачић

СТРИПОМАНИЈА

„Мудре речи пој Среће“

„Лала и Соса“

„Јовици Балони“

ТРЕНУТАК ЗА МОДНИ КУТАК

Будите јединствени и своји! Не заборавите самопоуздање и осмех који су непролазни детаљи и обавезан модни императив сваке сезоне без обзира на то шта је у тренду!

Модна креаторка: Андреа Бајур, VII-2

Модна стилисткиња: Милена Станковић, VII-2

ИН

- искреност
- пријатељство
- јарке и топле боје

ОУТ

- дволичност
- неуредност
- немати свој стил

И овог пролећа смо уз вас како бисмо вам пренели трендове сезоне!

- Девојчице, поново су у моди јарке и веселе боје, те нећете погрешити уколико своју гардеробу освежите зеленом, плавом, роза или наранџастом. Уз овај стил слободно комбинујте балетанке или патике, а обавезан детаљ су торбе различитих облика и величина. Без обзира на то да ли вам је коса дуга или кратка, украсите је необичним шналицама, тракама, машнама или рајфом и тако ћете изгледати сасвим модерно. Сваку комбинацију употпуните неким занимљивим контрастом.
- Дечаци ће се осећати модерно у фаркама и мајицама са апликацијама, те тренерци и патикама. Не треба заборавити ни на кошуље које се могу комбиновати и са спортским и са елегантним панталонама уз мајице различитих боја.

„Бачко перо“ -лист ученика и наставника Основне школе „Сава Шумановић“ Ердевик

e-mail: oserdevik@open.telekom.rs

Бр.14, школска 2011/2012. година

Насловна страна: Сања Шимић, V-1

Аутор карикатура на 13. страници: Дарко Корда, VII-1

Стрипоманија: Лазар Ћалић, VII-2

Редакцијски одбор: ученици-Андреа Бајур, Вања Гавриловић, Марија Делић, Јована Илић, Марина Јелачић, Дарко Корда, Дајана Крижанић, Ивана Лазаревић, Александар Малић, Наташа Требовац, Милица Ћалић и Лазар Ћалић

наставница Бранислава Ољача

Штампа: „SIGNET TEAM“ Шид, Чајковска ББ